

1864-05-24

SENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

RECIPIENT

Jens Adolf Jerichau

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

London

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Albert Victor af Storbritannien

Samuel Morton Peto

Marie Emily Williams-Wynn

Watkin Williams-Wynn

Helene Wüsthoff

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

TRANSCRIPTION

24 maj 1864

Min kjære Adolf!

Idag er der stor Jubel ombord. Fregatten ligger for Anker velfortøjet, den bliver skrubbet og vadsked, Vinduerne ere helt klare, og den gamle Kasse seer ganske fornøjelig ud, og spørger Du om Grunden dertil saa er det at noget af Ballasten har fundet en Kjøber, – for at blive ved Lignelsen – og det er intet mindre end Huusandagten¹ der for 300 Gs er idag bleven kjøbt af Sir Morton Peto². Du veed jeg havde ventet det, og følte mig skuffet da han gik borte og syntes saa uhyre godt om Billedet, og sagde jeg da endnu til Helene³ "Mon der ikke kommer en skriftlig Forespørgsmaal"? At det var en særskilt Artighed ikke at spørge mens han gjorde Visit? Og jeg havde Ret, men jeg vilde ikke skrive Dig dette som jeg forudsaae, for ikke at sætte Dig i samme Spænding som jeg selv var i. Men længe venter jeg ikke at leve under slige Forhold

[2] thi alt bliver Anstrængelse her endog Fornøjelsen, man har ikke Tid til Noget, ikke Tid til at nyde, i det mindste ikke jeg. Hvad synes Du for Ex om den Fornøjelsestur at tage til Whynstay om Løverdagen 200 engl: Miil i 6 Timer og om Mandagen igjen ved Midnat at være i London. Deilig var det der, men ikke for Alt i Verden ønsker jeg at besidde slige Riigdomme, der trykker mig ned, der fængsler min Aand, og naar jeg saa seer disse Halvguder af Mennesker der have deres Maneerer Tøj Haarpynt Sprog osv alle efter samme Tilsnit, og alle kun for sig selv, og hvor fiern slige - Mennesker trods al deres Godhed dog staaer til deres Medmennesker, hvorledes deres Hunde Heste og disses Velgaaende er deres Hovedtanke, og de bedste og alvorligste Interesser ligger dem fiernt, saa drages mine Tanker bort fra al den Forgylnding og op mod Ham den Evige den Ægte den som er den samme for Alle Alle der tro paa Ham. Saa deiligt det var i Whynstay, saa elskværdige Sir Watkin⁴ og Lady Wyn⁵ vare mod mig saa længtes jeg inderlig efter mit tarvelige Hjem efter Arbeidet, efter Brevene hjemmefra. I dag have jeg flittig malet Den lille Prinds⁶, det bliver godt men [traver] dygtig. Lev vel Din Elise

¹ En version af motivet Husandagt.

² Samuel Morton Peto

³ HeleneWüsthoff

⁴ Sir Watkin Williams-Wynn

⁵ Marie Emily Williams Wynn

⁶ Albert Victor af Storbritannien

Det alt bliver Antvarelse her end
 Fornøjelsen, men her ikke PD til Sket
 ikke PD til et yde, det mindste ikke
 jeg. Fordi jeg for Ex om den Fornøjelse
 ventor at se til Ulyst og Lørdagen
 200 engl. Mil i 6 Timer og om
 Mandagen igen ved Midnat at være i
 London. Sidelig om det der, men ikke
 for alt i Perden ønsker jeg at bevidde
 elige Rigdom, der trykker mig ned, der
 fæstler min Aand, og naar jeg ser en
 dybe Paralyse af Mærker. Der have
 deres Mærker sig Haarpynt og Proz.
 alle efter sine Tilm. og alle her
 for mig selv og hvor fien elige Mærker
 trøst al deres Godhed og stier til
 deres Medmærkter, hvorledes deres Hænde
 og Hætte og deres Velgænder er deres
 Hændertræke, og de bedste og alvorlige
 Interesser og der den fien, se Graes
 sine Tanker bort for al den forgyldning
 og og med den den Enge den Lyte
 den som er den Lene for alle alle
 der tro per Hænde. Den Deltagelse
 var i Ulyst, se skovdage
 uthin og Lady Wye vare med mig
 se Lørdag og indlæg efter mit beredte

Min kjære Adolf! 24 Maj 1864
Dag er der stor Jubel ombord. Fregatten
ligger for Anker udført, den bliver
almindelig og sundhed, Vindene ere
helt klare, og den gamle Skibe seer
ganske frugtelig ud, og spørger Du
om Grunden hertil saa er det at
rozet af Ballasten har fundet
en Kobber, - for at blive ved Lige-
nelsen - og det er ikke mindre
end Flaas andagter der for 300 Gr.
er i dag bleven givet af Hr. Morton
Peto. Da aend jeg havde ventet
det jeg folte mig skuffet da han
gik horte og syntes sin ydmyre
gode om Billedet, og end jeg da
anden til Helene, "Men der ikke
har er et skriftlig Forespørgsmål?
at det var ~~Sand~~ Skiltet Artyhed. Men
at spørge omens han givde Vist?
Jeg jeg havde Ret, men jeg vilde ikke
skrive Dig dette som jeg fordaare
for ikke at rulle Dig i den Grunden
men som jeg selv over i den Længde
vender jeg ikke at leve til disse Forhold